

EXEMPLU DE DIRECTIVĂ

- Se poate observa că, spre deosebire de regulament (ce nu mai lasă statelor nicio libertate), aceasta permite statelor o anumită marjă de manevră, atunci când ele transpun în dreptul național obiectivul fixat la nivel comunitar. Astfel, statele pot alege diferite procedee, diferite măsuri atunci când asigură, de exemplu [art. 2 din *directivă*], dreptul la justiție al celor care se consideră discriminați.
- V. și motivarea, element întâlnit în orice act comunitar.
- V. termenul de transpunere.

DIRECTIVA CONSILIULUI 75/117/CEE

din 10 februarie 1975

privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la aplicarea principiului remunerării egale a femeilor și bărbaților

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100¹,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

întrucât aplicarea principiului remunerării egale a femeilor și bărbaților, prevăzut la art. 119² din Tratat, este parte integrantă a înființării și funcționării pieței comune;

întrucât asigurarea aplicării acestui principiu prin legi, reglementări și dispoziții administrative este în primul rând responsabilitatea statelor membre;

întrucât Rezoluția Consiliului din 21 ianuarie 1974 privind programul de acțiune socială care face posibilă armonizarea și îmbunătățirea în același timp a condițiilor de muncă și de viață și dezvoltarea economică și socială echilibrată a Comunității, recunoaște caracterul prioritar al acțiunilor care vor fi întreprinse în favoarea femeilor cu privire la accesul la angajare, la pregătire profesională și avansare și la condițiile de muncă, inclusiv de remunerare;

întrucât este de dorit să se întărească legislația de bază prin standarde care să ducă la facilitarea aplicării practice a principiului egalității în așa fel încât toți salariații din Comunitate să poată fi protejați în acest sens;

întrucât continuă să existe diferențe între diferitele state membre, în ciuda eforturilor făcute în aplicarea Rezoluției conferinței statelor membre din 30 decembrie 1961 privind remunerarea egală a femeilor și bărbaților, și întrucât dispozițiile naționale cu privire la remunerarea egală a femeilor și bărbaților trebuie să fie armonizate;

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ :

Articolul 1

Principiul remunerării egale a femeilor și bărbaților, prevăzut în art. 119 din Tratat, denumit în continuare „principiul remunerării egale” implică, pentru aceeași muncă sau pentru o muncă căreia îi este atribuită o valoare egală, eliminarea, cu privire la toate elementele și condițiile de remunerare, a oricărei discriminări pe criteriul sexului.

În special acolo unde este folosit un sistem de clasificare a locurilor de muncă pentru determinarea remunerației, acest sistem trebuie să se bazeze pe criterii

¹ Actualul art. 115 TFUE.

² Actualul art. 157 TFUE [*n.n.*].

comune lucrătorilor bărbați și femei și să fie stabilit astfel încât să excludă orice discriminare pe criteriul sexului.

Articolul 2

Statele membre *introduc în sistemele lor juridice naționale măsurile necesare* pentru a permite tuturor salariaților care se consideră afectați de neaplicarea principiului remunerării egale să-și reclame drepturile în instanță, după ce au apelat la alte autorități competente.

Articolul 3

Statele membre *abrogă discriminările* dintre bărbați și femei decurgând din legi, reglementări și dispoziții administrative contrare principiului remunerării egale.

Articolul 4

Statele membre *iau măsurile necesare* pentru ca dispozițiile cuprinse în contractele colective de muncă, în grilele sau acordurile de salarizare ori în contractele individuale de muncă și care contravin principiului remunerării egale să fie nule, să poată fi declarate nule sau să poată fi modificate și completate.

Articolul 5

Statele membre *iau măsurile necesare* pentru a proteja salariații împotriva concedierii inițiată de către angajator, ca urmare a unei contestații făcute în cadrul întreprinderii sau a oricăror acțiuni în justiție care vizează respectarea principiului remunerării egale.

Articolul 6

În conformitate cu condițiile și sistemele lor juridice naționale, statele membre iau măsurile necesare care să asigure aplicarea principiului remunerării egale. Statele membre se asigură de existența unor măsuri eficiente care să permită respectarea acestui principiu.

Articolul 7

Statele membre veghează ca prevederile adoptate prin prezenta directivă, precum și cele deja în vigoare, să fie aduse în atenția salariaților prin toate mijloacele adecvate, de exemplu prin informare la locul de muncă .

Articolul 8

1. **Statele membre pun în aplicare legile, reglementările și dispozițiile administrative necesare**, în conformitate cu prezenta directivă, **în termen de un an de la publicarea acesteia** și informează imediat Comisia în această privință.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textele legilor, reglementărilor și dispozițiilor administrative pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă .

Articolul 9

În termen de doi ani de la expirarea perioadei de un an la care se face referire la art. 8, statele membre transmit Comisiei informațiile necesare pentru a putea întocmi un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, raport care va fi apoi prezentat Consiliului.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 februarie 1975.